

Kapitola jedna

Cítím hnojůvku až sem.“ Niall MacTaggert zastavil svého hnědáka, valacha Kelpieho, na vrcholku nízkého kopečku. „Při svatém Ondřeji,“ zamumlal a seskočil na zem. Podívaná, kterou měl před sebou – rozlehlá spleť zamlžených, kouřem zahalených ulic, přičemž špice kostelních věží tu a tam představovaly jediné kousíčky, jimž se podařilo vymanit z šedi a zabodnout se do zatažené oblohy – oplývala pachy i zvuky, které ani neuměl popsat slovy. „Viděli jste někdy něco podobného?“

„Ne.“ Jeho nejstarší bratr Coll, vikomt Glendarill, setrval v sedle svého mohutného fríského hřebce Nucelaveeho, ale předklonil se a zkrřížil zápěstí na hrušce sedla. „Hádám, že jsme našli peklo.“

Zatímco civěli na hlučnou, zamlženou bažinu, dojel k nim Niallův druhý starší bratr Aden. „Najít si tady nevěstu není první věc, co mě napadá,“ poznamenal a poplácával svého ryzáka, plnokrevníka Lokiho, po plecích. „Hádám, že bychom měli zachránit naši sestru z tohotoh morového hřbitova a vyrazit na Vysočinu.“

„A poslat ji do kláštera,“ dodal Niall. „Jestli jí dokážeme zabránit ve vdavkách, nemáme důvod nosit pugéty a číst básně nějaké mdlé anglické skleníkové květince.“

Takový plán už navrhoval, ale Coll ho přehlasoval a trval na tom, že by všichni tři spojenými silami měli přesvědčit Francescu Oswell-MacTaggertovou, aby smlouvu roztrhala. Coll odjakživa upřednostňoval boj, přímou konfrontaci před delikátností nebo lstí. A jeho metody byly obvykle úspěšné – hlavní důvod, proč Niall a Aden souhlasili, že to zkusí.

Niall se otočil a zjistil, že čtveřice předjezdců a dva valníky zavazadel, které je doprovázejí, už jsou na dohled. Celé to vypadalo působivě, což byl účel; všem bylo známo, že žádný Anglán daleko necestuje, aniž by ho doprovázela polovina jeho pozemských statků. Teď však musel brát v úvahu, že nutnost znovu to všechno balit by značně zpomalila jakýkoli útek, o který by se snad pokusili. Ovšem na druhé straně, vždycky si můžou nechat vycpat jiného jelena, kdyby tu museli nechat toho, kterého si vezou s sebou.

Většina ostatního nákladu byla téměř stejně zbytečná. Nicméně Francesca tvrdila, že touží po přítomnosti svých synů. Inu, jsou tady. Všichni tři. A ani jeden nemá náladu spolupracovat. Niall vložil nohu do třmenu a znovu nasedl na Kelpieho, zatímco se jeho bratři vraceli po vymleté, blátivé cestě k valníkům. *Londýn*. Radši by přebrodil rašeliniště, než aby strávil hodinu v Londýně. Tatík však podepsal nějaký papír a pak po sedmnácti letech odmítl vstát z lůžka – podle svého tvrzení z úmrtního lože – aby se přidal ke svým synům a diskutoval o tom. Angus MacTaggert, hrabě Aldriss, hlučný obr a skotský válečník, se zjevně příliš bál své odloučené manželky, než aby opustil své panství a spočinul na ní pohledem. Ne že by to Angus někdy přiznal.